

земята,	име сѫщ.	нар. р. ж. — ч. е. — п. в. скл. 2.
хлѣбъ,	»	» р. м. — ч. е. — п. в. » 1.
дѣлговѣтѣ,	»	» р. м. — ч. м. — п. в. » 1.
длѣженици,	»	» р. м. — ч. м. — п. д. » 1.
напасть,	»	» р. ж. — ч. е. — п. в. » 2.
силата,	»	» р. ж. — ч. е. — п. и. » 2.
славата,	»	» р. ж. — ч. е. — п. и. » 2.
вѣкы, вм. вѣкове,	»	» р. м. — ч. м. — п. в. » 1.

Обучение 9. — Учителътъ тукъ ще изважда учениците на таблицата въ класса и ще имъ казва да пишатъ нѣкое предложение или и цѣлы періодъ, които се тѣсно да разчленяватъ, като указватъ съмьно на сѫществителнѣтѣ имена, споредъ отгорниятъ примѣръ.

ГЛАВА II.

ЗА ПРИЛАГАТЕЛНОТО ИМЕ.

56. — Прилагателното е дума, която са прилага на сѫществителното, за да покаже нѣкой неговъ признакъ, като качество, принадлежностъ, обстоятелство и чи-
сло или редъ. Тѣй, като кажемъ: доббрѣ ижъ, умна жена,
хитро дѣте, сухо дърво, каменизъ мостъ, лайчина клетва,
пріятелска любовъ, Ивановѣ братъ, тукашенъ житель,
вчеращенъ хлѣбъ, днешна работа, единъ — една — едно
или първый — ба — во (градъ), двѣ, три (села), —
думитъ които придрожавалъ тукъ сѫществителнѣтѣ имена,
сѫ прилагателни, защото показватъ нѣкой признаки въ
тѣхъ.